

та обсяг заощаджень населення і негативно впливає на економічне зростання країни.

Отже, основними рисами фінансової поведінки домогосподарств у сучасних умовах є слабкий рівень прогнозів щодо наслідків прийняття фінансових рішень, особливо довгострокових та посилення психологічної мотивації до заощаджень навіть при скороченні рівня реальних доходів, тобто у населення формується мотив завбачливості.

Список літератури:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

УДК 336.71

В. В. Кот
магістр програми «Управління банківським бізнесом»
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

Н.к.: Краснова І. В.
к. е. н, професор кафедри менеджменту банківської діяльності

МЕТОДИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ БАНКОМ

Антикризове управління – це спосіб ефективного управління діяльністю установи, яка призведе до продовження бізнесу в найкоротші з можливих термінів після подій, що негативно вплинули на стабільну діяльність. Основною метою антикризового управління банку є прийняття обґрунтованого рішення стосовно доцільності його функціонування з подальшою розробкою та реалізацією комплексу заходів по виходу з кризового стану, або розробкою та реалізацією комплексу заходів щодо припинення діяльності банку залежно від характеру прийнятого на основі аналізу діяльності рішення [1, с. 248]. Відповідно методи управління кризовим станом банку застосовуються для

прогнозування потенційної кризи, її попередження, усунення та профілактики несприятливих подій для діяльності банку. При цьому потрібно перш за все, виявити, діагностувати причину і місце виникнення кризи. Фактори, що загрожують продовженню банківського бізнесу поділяються на такі групи:

- фінансові (короткострокові проблеми ліквідності або грошових потоків і довгострокові проблеми – банкрутство);
- криза суспільних відносин (або криза комунікацій, до якої відносяться негативні наслідки реклами, що призвели до псування іміджу банку);
- стратегічна криза (зміни в діловому середовищі функціонування банку, що впливають на життєздатність, такі як введення новітніх технологій, які банк не бажає або немає змоги запровадити чи пристосуватись);
- природні катастрофи (можуть знищити місце проведення банківського бізнесу, бази даних тощо, але при правильному менеджменті та розпорядженні резервами на випадок кризових явищ відновити діяльність можливо) [2].

Кризовий менеджмент має визначити характер кризи, мінімізувати збиток і, нарешті, сприяти відновленню після кризи. Виділяють наступні методи управління кризою: управління ліквідністю та прибутковістю; підвищення рівня капіталізації; оптимізацію управління активами та зобов'язаннями; скорочення персоналу; ефективне функціонування організаційних підрозділів; формування позитивного іміджу; проведення стрес-тестування; забезпечення реорганізації неплатоспроможних банків; використання бенчмаркінгу та аутсорсингу [4]. Методи управління доцільно розглядати залежно від етапу розвитку кризового стану в банку, а саме: передкризове управління (діагностика кризи та упереджувальні заходи), управління в умовах кризи (мінімізація наслідків кризи) і управління процесами виходу з кризи (стабілізаційні заходи).

Після світової фінансової кризи 2007-2008 років вперше гостро постало питання реструктуризації, санації, очищення і переформатування балансів, ризиків «балансових ефектів». Західний фінансовий світ на високому рівні розв'язав дані питання, тоді як Україні тільки доведеться їх вирішувати.

Яскравими прикладами виходу з найбільшої кризи XX-XXI століття є Goldman Sachs, Bayern LB і Nord LB. Перший банк спрямовував значні зусилля на ризик-менеджмент: саме завдяки відслідковуванню змін в індикаторах ризику, в тому числі за допомогою методики VaR, установі вдалось вчасно зупинити збитків за інвестиційними паперами. Двоє наступних банків, усвідомивши, що моделі банківського бізнесу не можуть містити в собі абсолютно всі види фінансових послуг і продуктів, розділили свої банківські моделі на наступні - core businesses (*англ. – ключові, профільні*) та noncore businesses (*англ. – неключові, непрофільні*). Застосувавши тим самим методику диверсифікації бізнесу та ризиків.

В Україні даної стратегії притримуються такі банки, як ING і Citibank, що працює тільки з корпоративним бізнесом і дуже акуратно зважає свої ризики, та, наприклад, BNP Paribas Укрсиббанк, який свідомо пішов на оптимізацію свого портфеля і концентрацію своєї бізнес-моделі (відхід від непрофільної діяльності), щоправда, після того як зазнав збитків в деяких проблемних сегментах.

Відносно нещодавно НБУ почав застосовувати нові методи антикризового управління, зокрема стрес-тестування, та рекомендує комерційним банкам не хтувати цим методом передкризового управління. Наприклад, стрес-тестування кредитного ризику доцільно тлумачити як вірогідну оцінку чутливості портфелів (кредитного, цінних паперів, дебіторської заборгованості та позабалансових кредитних зобов'язань) банку залежно від дії різних екстремальних подій, що розглядаються як виключні, але гіпотетично можливі [5].

Таким чином поєднання методів управління фінансовою безпекою банків та управління ризиками на різних рівнях та в довгостроковому періоді дозволить запобігти та мінімізувати витрати і збитки від винятково негативних подій, як від зовнішніх, так і від внутрішніх загроз.

Список літератури:

1. Краснова І.В., Майстер А.В. Антикризове управління в банківських установах // ВІСНИК ЖДТУ. – 2013. – № 2(64). С. 247-251
2. Juan Carlos Acevedo «Crisis Management and Emergency Response in Banking Industry». Режим електронного доступу: http://citebm.business.illinois.edu/TWC%20Class/Project_reports_Spring2007/Business%20Risk%20Management/jacevedo/jacevedo.pdf
3. Анісімова Л. «Стрес-тестування ризиків центральними банками». Режим електронного доступу: <http://visnik.knteu.kiev.ua/files/2014/03/6.pdf>
4. Чуб П.М. «Методи антикризового управління банком». Режим електронного доступу: http://vuzlib.com.ua/articles/book/2704-Metodi_anti_krizovogo_upravl%D1%96n/1.html
5. Ребрик Ю.С. Система антикризового управління в банку. Фінансовий ринок України: стабілізація та євроінтеграція. – 2009. – № 2 (76). – С. 204–210.

УДК 336.76

В. В. Кот
студентка магістерської програми
«Управління банківським бізнесом»
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

Н.к.: О. О. Ляхова, к. е. н., доцент,
доцент кафедри інвестиційної діяльності
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

РОЛЬ ЦІННИХ ПАПЕРІВ ЯК ІННОВАЦІЙНОГО ФІНАНСОВОГО ІНСТРУМЕНТУ В ПРОЕКТНОМУ ФІНАНСУВАННІ

У сучасних умовах фінансовий ринок виконує функції концентрації капіталу, перерозподілу ресурсів, управління ризиками. Новими фінансовими інструментами, які впроваджуються на фінансові ринки по всьому світу є похідні фінансові інструменти, серед них свопи, ф'ючерси, форварди. В умовах